

РЕШЕНИЕ

№ 1160

гр. София, 05.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 28.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8893** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез адв. Г. Л. от САК със служ. адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1 срещу РА №[ЕГН]/27.05.2011г., издаден от В. В. на дл. Главен инспектор по приходите, потвърден в обжалваната част с Решение №1457/26.08.2011г. на Директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП – С..

Жалбоподателят моли за отмяна на обжалвания ревизионен акт в частта, в която не е отменен с решението на директора на Дирекция „ОУИ”, отнасяща се до непризнат данъчен кредит в размер на 5564,36 лева по фактури, издадени от [фирма]. Навежда доводи, че при закупуването на стока дружеството не може да провери как контрагентът му по която и да е търговска сделка си води счетоводството, поради което не следва да бъде държано отговорно за неговото поведение. В оспорения ревизионен акт и потвърждаващото го частично решение не са взети предвид представените доказателства: освен приложените фактури, също и платежни нареждания, удостоверяващи надлежно плащане по извършените доставки, също така и складови разписки за приемане/предаване на стоката, както и пътни листове за дните, в които е извършен превозът. Счита изводът на органите по приходите, че представените доказателства не доказват по безспорен начин реалното извършване на доставките за неправилен и незаконосъобразен. При получаване на процесните фактури дружеството доставчик на [фирма] не е било deregистрирано по ЗДДС и към същото е заплатен ведно с продажната цена на стоката и изискуемия данък добавена стойност. Във връзка с връчването на искането за представяне на документи по реда на чл.32 от ДОПК е

изразено становище, че доставчикът не е бил известен за насрещната проверка и поради това не е предоставил документите. Това само по себе си не означава, че не е имало реална доставка на билките и че няма извършени продажби. В съдебното заседание чрез адвокат Л. жалбоподателят поддържа жалбата си и представя допълнителни доказателства. Претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител, пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание Заповед за възлагане на ревизия №1010842/11.12.2010г., издадена от Д. В. П. – Началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за периода 01.08.2010г. – 31.01.2011г. Ревизията приключва с РА №[ЕГН]/27.05.2011г., издаден от В. В. на дл. Главен инспектор по приходите, упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган 1102173/11.04.2011г., издадена от Д. П. – Началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С.. Съгласно констативната част на обжалвания РА дружеството през ревизирания период е с основна дейност търговия с билки и диворастващи плодове. В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на други задължени лица. Предмет на оспорване в настоящото производство е отказано с РА право на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчика [фирма] по фактури, както следва: №443/12.08.2010г. на стойност 4 230,90лв. и ДДС 846,18 лв., предмет – закупени билки; №444/20.08.2010г. на стойност 1 822, 10 лв. и ДДС 364,42 лв., предмет – закупени билки; №445/30.08.2010г. на стойност 1 408лв. и ДДС 281, 60лв., предмет – закупени билки; №414/31.08.2010г. на стойност 3 790,95лв. и ДДС 758,19лв., предмет – закупени билки; №415/07.09.2010г. на стойност 1 787,40 лв. и ДДС 357,48лв., предмет – закупени билки; № 383/10.09.2010г. на стойност 1071 лв. и ДДС 214,20 лв., предмет – закупени билки; №416/21.09.2010г. на стойност 1764 лв. и ДДС 352,80 лв., предмет – закупени билки; № 417/24.09.2010г. на стойност 1 370,85лв. и ДДС 274, 17 лв., предмет – закупени билки; №418/28.09.2010г. на стойност 727,60 лв. и ДДС 145,52 лв., предмет – закупени билки; №449/29.09.2010г. на стойност 3 999 лв. и ДДС 779,80 лв., предмет – закупени билки и №450/30.09.2010г. на стойност 5 850 лв. и ДДС 1 170лв., предмет – закупени билки. За установяване на обстоятелствата във връзка с тези доставки до доставчика е изготвено Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. № 95-00-403/27.21.2010г. Изпратена е покана с обратна разписка за връчването му, но поканата не е получена, тъй като фирмата не е открита на декларирания адрес за кореспонденция. Искането е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Извършени са две посещения на адреса за кореспонденция, за което са изготвени Протокол №1100092/05.01.2011г. и Протокол № 1100466/17.01.2011г. Не е открит управителя на дружеството или упълномощено от него лице за получаване на съобщения от НАП. Изготвено е Съобщение по чл.32 от ДОПК за връчване на ИПДПОЗЛ, което е качено на страницата на НАП на 18.01.2011г. и поставено на таблото за съобщения. С. е след изтичането на 14 дневния срок – на 02.02.2011г. В указания срок не са представени документи. Проверка в информационния масив на НАП е установила, че за данъчни периоди м. 08.2010г. и м.09.2010г. дружеството е

подало Справка – декларация с нулев резултат. Установило се също, че фирма [фирма] не е включило процесните фактури в Дневника за продажби през м. 08. и м. 09.2010г., както и през следващите три едномесечни периода. С оглед на това органите по приходите са приели, че не може да се установи плащане, предходен доставчик и вида на доставката. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит по описаните фактури, издадени от [фирма] на обща стойност 5 564, 36 лева на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС. Прието е в РА и в Решението на Директора на дирекция „ОУИ”, с който той е потвърден в тази му част, че след преглед на събраните в хода на ревизията доказателства, реалното извършване на доставките по процесните фактури не е доказано по безспорен начин. Решаващият орган се е позовал на Тълкувателно решение от 14.07.2004г. на ВАС, според което достоверността на фактурата следва да бъде преценявана с оглед на всички останали документи, които са представени и които касаят предмета на доставката. При условие, че е издадена фактура и е начислен данък, без да е налице доказателство за извършено конкретна стопанска операция, няма основание за ползване право на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл.68, ал.1, т.1 във връзка с чл.6, ал.1 от ЗДДС.

Приети като доказателства по делото са преводни нареждания за заплащане по фактури №№443,444,445,414,415,416,417,418,450. По фактури с №№383 и 449 е платено в брой, за което са представени копия на касови бонове. За описаните във фактури с №№444,445,414,415,417 и 450 видове и количества билки са представени складови разписки. Стокови разписки със съответстващи количества и видове билки са представени и за фактури №383,416 и №418 и 449. От представените пътни листи съответни по дата на складовата разписка и с дестинация Б. С. са приложените пътни листи към фактури №№443,414,383,.

Прието по делото и неоспорено от страните е заключение от извършената съдебно-счетоводна експертиза. Във връзка с поставените задачи е извършена от вещото лице проверка в счетоводството на [фирма] в [населено място], където са представени три броя кочани с издадени от дружеството фактури, в които се включват и спорните 11 броя фактури, издадени на [фирма] през месец август и септември 2010г. Счетоводителят е обяснил на вещото лице, че спорните фактури са включени в дневниците за продажби, но не са подадени в ТД на НАП офис В., тъй като е отказано приемането им, поради липса на надлежно пълномощно на лицето, което ги е представило. Самите дневници за продажби не са били представени. Не са посочени счетоводни разпечатки във връзка с осчетоводяване на стоките, посочени във фактурите. В счетоводството на [фирма] експертизата е констатирала, че фактурите са отразени в дневника за покупки, към всяка една от фактурите е прикрепена складова разписка с отразена датата на приемане на стоките в склада получател, видовете стоки в количествено изражение, номера на превозното средство, извършило транспорта. В счетоводството на [фирма] данъчните основи по посочените фактури са осчетоводени по дебита на сметка „Стоки”, начисления ДДС в дебита на сметка „Начислен данък по покупките” и в кредита на сметка [фирма]. Плащанията по банков път са осчетоводени в дебита на сметка [фирма] и в кредита на сметка „Разплащателна сметка Б. ДСК лева”. По две от фактурите е платено в брой, като са представени касови бонове и са извършени съответните осчетоводявания. Транспорт на стоките до складовете в [населено място] и [населено място] е извършен с камиони, собственост на [фирма], с който търговец [фирма] има подписан договор за разпределяне на консумативи, включващи гориво и разходи по поддръжката на ползваните камиони.

При получаването на стоките в складовете се издава складова разписка, отразяваща вида на стоката, количеството и номера на транспортното средство, извършило превоза.

Разпитани като свидетели са М. С. С. и Р. Х. С. – служителки във [фирма]. Същите заявяват, че работят в склада в [населено място], като през месеците август и септември 2010г. са пътували с камион до [населено място] за билки, които вземали от склада на фирма [фирма]. Представени по делото са командировъчни заповеди на двете за периода, през който са издадени процесните фактури. Командировъчни заповеди, съвпадащи по дати с приложените складови разписки са тези към фактури с №№443,414,416,418.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е подадена срещу подлежащ на обжалване данъчен акт и от надлежно легитимирана страна. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Страните не спорят, а и събраните по делото доказателства обосновават извода, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила. Приложена е допълнително Заповед №ЗИУ 108/22.01.2010г. за оправомощаване на Н. К., който е подписал решението на директора на дирекция „ОУИ” С. със запетая. При издаване на ревизионния акт обаче неправилно е приложен материалният закон.

Съгласно чл.68, ал.1, т.1 от Закона за данък върху добавената стойност данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Според дефиницията на чл.6, ал.1 от ЗДДС доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката.

От събраните в съдебното производство писмени доказателства – платежни нареждания, складови разписки, пътни листи и командировъчни заповеди и заключението на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като изчерпателно и непротиворечиво, се стига до извода за реално извършени доставки по процесните 11 броя фактури. По всички фактури са извършени плащания по банков път или в брой, което се доказва от представените платежни нареждания и касови бонове. Към всички фактури са представени складови и стокови разписки за приемане на стоките в склада - получател и билките са заприходени в счетоводството на [фирма] по дебита на сметка „стоки”. Икономически необосновано и нелогично е да бъдат плащани и заприходени стоки, които не са получени реално от доставчика. Датите на фактурите и складовите разписки не съвпадат във всички случаи, тъй като е практически възможно стоките да са доставяни в дни различни от деня на издаване на фактурата. Установено е от съдебно – счетоводната експертиза, че транспортът на стоките е извършен с наети камиони от [фирма], като номерът на камиона за всяка доставка е посочен в складовата разписка. За осъществените транспортни разходи по някои от фактурите са представени пътни листи – по фактури №№443,414,383,418. Представени са и командировъчни заповеди, които съответстват по дати на фактури №№443,414,416,418. Макар при извършената проверка от органите по приходите на адреса за кореспонденция на [фирма] в [населено място] да не е открит представляващ дружеството, разпитаните служителки на [фирма] свидетелстват, че в [населено

място] действително има склад на [фирма], от където през месеците август и септември 2010г. са изкупували билки. Доказателство, че процесните фактури са издадени от [фирма] е факта, че са били представени на вещото лице М. от представител на дружеството в [населено място], на [улица]. Настоящият съдебен състав намира, че жалбоподателят не следва да носи негативните последици от обстоятелството, че няма данни за редовно водено счетоводство от доставчика, който не е представил друга счетоводна документация на вещото лице и е заявил, че проверяваните фактури не са включени в справките – декларации на дружеството, тъй като не е било представено пълномощно за приемането им пред НАП. Никъде в Закона за данък върху добавената стойност не е поставено като условие за придобиване право на данъчен кредит от получателя редовното водене на счетоводството на доставчика. Освен извършена реално доставка, законът в чл.71, т.1 изисква единствено, когато лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. Ето защо, като е приел, че не са налице доставки и съответно липсват данъчни събития по смисъла на чл.25 от ЗДДС, органът по приходите е постановил неправилен ревизионен акт, който като такъв следва да бъде отменен и да се признае правото на данъчен кредит по процесните фактури.

Жалбоподателят претендира направените разноски, но ответника има насрещна претенция по чл.161, ал.3 от ДОПК. Не може да се установи нито от РА, нито от описанието на приложенията към възражението срещу РД, както и от жалбата срещу РА, че представените пред съда доказателства – складови разписки, пътни листи и командировъчни заповеди са били представени от ревизираното лице в хода на административното производство, а е могло да бъдат представени на органите по приходите. Поради това са налице условията за прилагане на чл.161, ал.3 от АПК и жалбоподателят следва да понесе изцяло разноските по делото, независимо от неговия изход.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София – град, I АО, 13 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен РА №[ЕГН]/27.05.2011г., издаден от В. В. на дл. Главен инспектор по приходите, в частта, в която е потвърден с Решение №1457/26.08.2011г. на Директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП – С..

ПРИЗНАВА право на данъчен кредит на [фирма] в общ размер на 5 564, 36 лева по фактури, издадени от [фирма] №443/12.08.2010г. №444/20.08.2010г.; №445/30.08.2010г.; №414/31.08.2010г.; №415/07.09.2010г.; № 383/10.09.2010г.; №416/21.09.2010г.; №417/24.09.2010г.; №418/28.09.2010г.; №449/29.09.2010г. и №450/30.09.2010г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщенията до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: